

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-11(4)/13/JS

Warszawa, 28 lutego 2013 r.

DECYZJA DIH-1/14/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy DROGERIA I MARKET GRUPA EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z dnia 20 grudnia 2012 r. (nr akt: ZŻG.8361.92.2012), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech partii artykułów rolno-spożywczych, tj. ryb mrożonych glazurowanych, oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań, niewłaściwej jakości, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-24 października 2012 r. przez inspektorów reprezentujących Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. – zwanego dalej również „*Lubuskim WIIH*” – w sklepie nr 134 w Krośnie Odrzańskim przy ul. Obrońców Stalingradu 4, należącym do przedsiębiorcy DROGERIA I MARKET GRUPA EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu – zwanego dalej również „*stroną*” – stwierdzono w obrocie handlowym cztery partie ryb mrożonych glazurowanych oferowanych do sprzedaży bez opakowań, o wartości 439,79 zł, tj.:

- 3 kg filetów z tilapi nilowej IQF bez skóry, zawierającej 25% glazury, w cenie 17,99 zł/kg,
- 10 kg filetów z czarniaka IQF bez skóry, zawierającej 25% glazury w cenie 22,99 zł/kg,
- 4 kg filetów z limandy IQF bez skóry, zawierającej 25% glazury w cenie 20,99 zł/kg,
- 4 kg filetów z miruny patagońskiej IQF bez skóry, zawierającej 25% glazury w cenie 17,99 zł/kg,

zwanymi dalej „*rybami mrożonymi glazurowanymi*”, importowanych przez Abramczyk Sp. z o.o., ul. Witebska 63, 85-778 Bydgoszcz, nieodpowiadających w zakresie oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na brak na wywieszce w miejscu sprzedaży informacji o ilościowej zawartości glazury lub ryby, co naruszało wymagania określone w § 17 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w *sprawie znakowania środków spożywczych* (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 24 października 2012 r. (nr akt: ZZG.8361.92.2012).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Lubuski WIIH, pismem z dnia 14 listopada 2012 r. zawiadomił przedsiębiorcę DROGERIA I MARKET GRUPA EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o *jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, za wprowadzenie do obrotu czterech partii ww. artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 20 grudnia 2012 r. (nr akt: ZZG.8361.92.2012) Lubuski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy DROGERIA I MARKET GRUPA EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 1.000zł (słownie: jeden tysiąc złotych) za wprowadzenie do obrotu czterech partii ryb mrożonych glazurowanych nieodpowiadających jakości handlowej.

Pismem z dnia 16 stycznia 2013 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*” – odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o zmniejszenie wymierzonej kary pieniężnej do minimalnej wysokości, tj. 500 zł. Strona oświadczyła, że w zaistniałej sytuacji wymierzenie kary pieniężnej było nieuniknione, jednak zważywszy, że ustawa o jakości handlowej określa minimalny i maksymalny wymiar kary i tylko od uznania organu zależy jej ostateczna wysokość uważa, że nałożona kara jest niewspółmierna do rodzaju i stopnia uchybienia. Zdaniem strony brak informacji o zawartości glazury trudno uznać za wysoce szkodliwy społecznie czyn istotnie naruszający interes konsumenta, biorąc jednocześnie pod uwagę wartość zakwestionowanego towaru, która wyniosła łącznie 439,79 zł.

Pismem z dnia 29 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę DROGERIA I MARKET GRUPA EKO Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się

co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej na podstawie art. 10 Kpa uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Z definicji jakości handlowej (art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej) wynika, że oznakowanie środków spożywczych, jest jednym z jej elementów.

Szczegółowe wymagania dotyczące sposobu oznakowania produktów oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, iż w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, na wywieszce podaje się nazwę środka spożywczego, a w przypadku produktów rybołówstwa mrożonych glazurowanych wymaga dodatkowo podania informacji dotyczącej ilościowej zawartości glazury lub ryby albo owoców morza (pkt 3).

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W przedmiotowej sprawie strona wprowadziła do obrotu cztery partie artykułów rolno – spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na brak na wywieszkach podania informacji dotyczącej ilościowej zawartości glazury lub ryby, co zdaniem Lubuskiego WIIH naruszało § 17 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Mając na uwadze powyższe, Lubuski WIIH uznał, iż należało wymierzyć karę pieniężną w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

W odwołaniu strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, natomiast wniosła o obniżenie wysokości wymierzonej jej kary. Zdaniem strony, nałożona kara jest niewspółmierna do rodzaju i stopnia uchybienia. W pierwszej kolejności strona podkreśliła, że uchybienie stwierdzone przez inspektorów zostały niezwłocznie usunięte jeszcze w trakcie kontroli, czego organ pierwszej instancji nie uwzględnił dostatecznie przy ustalaniu wysokości kary.

W tym miejscu Prezes UOKiK podkreśla, że katalog przesłanek jakie należy wziąć pod uwagę przy określaniu wysokości kary jest zamknięty i został zawarty w art.40a ust. 5

ustawy o jakości handlowej (są to stopień szkodliwości, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasowa działalność przedsiębiorcy i wielkość obrotu). Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, nie są to przesłanki, jak z powyższego wynika warunkujące zmniejszenie wymiaru kary, bądź odstąpienie od niej w ogóle. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obciążony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Dalej strona podniosła, że stwierdzoną nieprawidłowość trudno uznać za wysoce szkodliwy społecznie czyn istotnie naruszający interes konsumenta, zważywszy że wartość zakwestionowanych towarów wyniosła 439,79 zł. Strona ponadto pokreśliła, że uchybienie polegające na niepodaniu informacji o ilości glazury w rybach mrożonych glazurowanych miało znamiona nieumyślności i niecelowego działania strony.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że nie podziela tej argumentacji strony, zarówno przesłanka dotycząca stopnia szkodliwości czynu jak i stopnia zawinienia, a także zakresu naruszenia zostały przez organ pierwszej instancji ocenione prawidłowo. Należy zauważyć, że w przypadku ryb mrożonych glazurowanych, ze względu na brak przepisów, które regulowałyby minimalną i maksymalną zawartość glazury w rybach, najistotniejszą informacją dla konsumenta jest właśnie zawartość tej glazury. Zawartość glazury podana na wywieszce najczęściej determinuje podjęcie decyzji o zakupie. Tym samym brak takiej informacji zasadniczo godzi w interesy ekonomiczne nabywcy, tym bardziej że zakwestionowane cztery partie ryb mrożonych glazurowanych zawierały aż po 25% glazury, co oznacza, że przy zakupie kilograma takiej ryby i rozmrożeniu jej ¼ stanowiłaby woda a tylko 75% mięso ryby.

Z tego względu, argument strony, o niskiej szkodliwości czynu, który nie narusza istotnie interesu konsumenta trzeba uznać za chybiony.

Podobnie prawidłowo została przez organ pierwszej instancji oceniona przesłanka odnosząca się do stopnia zawinienia strony, ponieważ za prawidłowe oznakowanie ryb w miejscu sprzedaży odpowiadała w niniejszej sprawie wyłącznie strona. Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że w celu ochrony ryb mrożonych przed czynnikami zewnętrznymi ilość glazury nie powinna przekraczać 10%. Większe ilości glazury są nieuzasadnione technologicznie i są zwykłym zabiegiem marketingowym mającym na celu wprowadzenie w błąd konsumentów, zwłaszcza gdy informacja o jej ilości nie zostanie podana w miejscu sprzedaży. Dlatego też argument strony, że kara powinna być obniżona do minimalnej wysokości z uwagi na brak celowego działania w ocenie Prezesa UOKiK, już został

uwzględniony przez organ pierwszej instancji, który choć wskazywały na to ustalenia kontroli nie wszczął postępowania o wymierzenie kary z tytułu wprowadzania do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, tj. z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, tylko z art. 40a ust. 1 pkt 3.

W myśl art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Mając na uwadze powyższe, maksymalną karą, jaką można było wymierzyć w przedmiotowej sprawie była kara w wysokości 2.198,95 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech ww. partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości, wyrażonej jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu czterech ww. partii nieprawidłowo oznakowanych ryb mrożonych glazurowanych o łącznej wartości 439,79 zł (tj. 5 x 439,79 zł). W przedmiotowej sprawie Lubuski WIIH wymierzył karę poniżej połowy maksymalnej wysokości przewidzianej przepisem.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalenia wysokości kary był zgodny z kryteriami wymienionymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

W związku z powyższym, organ drugiej instancji uznał, że wysokość wymierzonej kary jest adekwatna do wagi stwierdzonych nieprawidłowości oraz skali działalności ukaranego podmiotu, szczególnie z uwagi na wskazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia właściwej jakości handlowej przedmiotowych produktów pod względem oznakowania. Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona przez Lubuskiego WIIH kara pieniężna, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002 spełni także rolę kary skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2012 r. Nr 270 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., Poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Pani Justyna Stelmaszczyk
Pełnomocnik Spółki z o.o.
„DROGERIA I MARKET GRUPA EKO”
ul. Olsztyńska 43-45, 51-423 Wrocław
2. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp.
3. a/a